

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS SVEIKATOS PRIEŽIŪROS ĮSTATYMO
NR. IX-886 15 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO (TOLIAU –
PROJEKTAS)
(TAP NR. 19-212) (TAIS NR. 19-822(2))**

2019-02-27 Nr.NV-542

Vilnius

Įvertinę Projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Vertinant Projekto teikime ir Projekto aiškinaime rašte nurodomą siekiamą spręsti problemą, svarstyтина, ar Projekto 1 straipsnyje siūlomas nustatyti teisinis reguliavimas yra pakankamas. Abejonė grindžiama tuo, jog pagal siūlomą teisinį reguliavimą *kvapų valstybinė visuomenės sveikatos saugos kontrolė* apimtų ne visas teritorijas, o tik tam tikrus objektus – gyvenamuosius ir visuomeninės paskirties pastatus, jų aplinką ir leidimuose nustatytų sąlygų laikymąsi, tuo atveju, jeigu tokios sąlygos buvo nustatytos. Siūlytina neapriboti kvapų valstybinės sveikatos saugos kontrolės vykdymo, vien tik nurodytuose pastatuose. Tuo labiau, kad Projekto 1 straipsnyje pateikiama formuluotė „ir jų aplinkoje“ yra neaiški (netiksli bei dviprasmiška), todėl laikytina neatitinkanti Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnyje įtvirtinto aiškumo principo. Iš nurodytos formuluotės nebūtų aišku, kur prasideda ir kur tęsiasi bei baigiasi nurodytą „jų aplinka“ (pastato prieigos, gyvenamoji aplinka, žemės sklypo ribos, miesto, rajono ar apskrities ribos), todėl tai galėtų sudaryti sąlygas įstatymą taikyti skirtingai. Siūlytina šiuo aspektu aiškiau Projekte įtvirtinti siūlomą nustatyti teisinį reguliavimą. Taip pat svarstyтина, ar kvapų valstybinė visuomenės sveikatos saugos kontrolė neturėtų būti įtvirtinta bendrai (neišskiriant tam tikros paskirties pastatų), priešingu atveju galėtų susidaryti situacija, kai ūkio subjektas neturintis tam tikro leidimo, tačiau vykdomas veiką kitokiose patalpose, nei nurodyta keičiamo įstatymo atitinkamame punkte, negalėtų būti kontroliuojamas (patikrintas), kadangi formaliai nepatektų į keičiamo įstatymo 15 straipsnio 8 punktą.

2. Siūlytina Projekto 1 straipsnyje nenurodyti (neįrašyti) konkrečios institucijos (taip apribojant įstatymo galiojimą laike, ypač tuo atveju, jeigu dažnai keistųsi ar keistų pavadinimą sąlygas išduodanti (išdavusi) institucija, o vietoje to – bendrai apibrėžti subjektą, išduodantį (išdavusį) tam tikras sąlygas, susijusias su kvapų valdymu, pvz. pagal veikos (kuravimo) sritį.

3. Nėra aiškus teisinis santykis tarp *kvapų valstybinės visuomenės sveikatos saugos kontrolės* ir Visuomenės sveikatos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 14 dalyje įtvirtintos *valstybinės visuomenės sveikatos saugos kontrolės* (jos sąvokos), taip pat neaišku, ar pirmoji kontrolė, susijusi su kvapais, yra pastarosios kontrolės sudėtinė dalis ar atskira kontrolė – su savo atskiru objektu – rūšis.

Tuo atveju, jeigu kvapų valstybinė visuomenės sveikatos saugos kontrolė būtų atskira valstybinės visuomenės sveikatos kontrolės rūšis, tai, pirma, ji turėtų būti apibrėžta, antra, svarstyti, ar neturėtų būti įtvirtinta Sveikatos sistemos įstatymo 37 straipsnio 3 dalyje.

4. Projekto rengėjas turėtų įvertinti Projekto 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą Projekto įsigaliojimo datos (2019 m. gegužės 1 d.) pagrįstumą (realumą). Atkreiptinas dėmesys, kad pagal Teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 4 dalį teisės aktai, keičiantys ar nustatantys naują ūkio subjektų veiklos ar jos priežiūros teisinį reguliavimą, paprastai įsigalioja gegužės 1 dieną arba lapkričio 1 dieną, *tačiau visais atvejais ne anksčiau kaip po trijų mėnesių* nuo jų oficialaus paskelbimo dienos. Atsižvelgiant į Seimo pavasario sesijos pradžią, abejotina, ar nustačius Projekte jo įsigaliojimą datą 2019 m. gegužės 1 d. būtų objektyviai įmanoma išlaikyti reikalaujamą 3 mėn. terminą, todėl siūlytina nustatyti, kad Projektas įsigaliotų 2019 m. lapkričio 1 d.

5. Vertinant Projekto aiškinamajame rašte pateiktus argumentus dėl kitų įstatymų keitimų, kurių pakeitimai turėtų būti atlikti siekiant suderinti teisinį reguliavimą su Projekte siūlomu nustatyti, manytina, kad, atsižvelgiant į teisėkūros ekonomiškumo principą, Projektas ir nurodyti įstatymai turėtų būti svarstomi ir teikiami kartu siekiant išvengti tarpusavio nesuderinamumo ir perteklinio pakartotinio projektų svarstymo bei derinimo.

Teisės grupės vyresnioji patarėja

Eglė Izokaitytė